

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia profundissimi Doctoris de Auxilio gratiæ medicinalis Christi Salvatoris, & de prædestinatione hominum & Angelorum proponitur, ac dilucidè ostenditur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

33. Gabriel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13704

per gratie plenitudinem cum in bonum A quitur de necessario primo vel secundo modo
confirmantem, & quod fuerit Ambrosius. T dicto. De talibus enim necessarijs nullus lau-
Philosophus autem in tertio Ethicorum lo- datur.

CAPVT XXXII

Nicolaus de Orbellis & Stephanus Brulefer

NICOLAVS de Orbellis commen- A
tario in secundum sententiarum di-
stinctione vigesima quinta: Dicitur
liberum arbitrium simpliciter non quod sic
velit hoc ut possit velle oppositum, sed quia omne quod
vult, appetit ad sui ipsius imperium, quia sic vult ali-
quid ut velit se velle illud, & ideo in alio volendi
sibi non movet & sibi dominatur, & pro tanto dicitur
liberum, quia immutabiliter ordinatur ad
illud.

Stephanus Brulefer commentator Magistri
Sententiarum ex ordine Seraphico, scribens
in secundum distinctione vigesima quinta
quaestione octava: Actus liberi arbitrii deliberan-
tu quamvis possit esse circa necessarium, semper est con-
tingens. Actus vero liberi arbitrii ut liberum est, non
solum potest esse circa necessarium, sed etiam necessa-

Nicolaus de
Orbellis, in
2. dist. 25.

Steph. Bru-
lefer in 2.
dist. 25. q. 8.

videtur in se. Et quaestione septima non nisi tria
vult includi in libero arbitrio, immunitatem a
coactione, excellentiam dignitatem, & potestatem.
Quantum ad primum esse aequaliter in om-
nibus in quibus est, sicut dicit Bernardus, inquit,
in libro de libero arbitrio. Manet libertas arbitrii
sua plenam beatu &c.

Petrus Capalsius Episcopus Conversanus
Ordinis Seraphici scribens in secundum Sen-
tentiarum tractatu Bonaventurae: Quadam sunt
ordinata ad finem beatitudinis qua ipsi ultimo fini
beatitudinis coniunguntur, ut videre & amare, &
respectu horum est sempiterna & libera electio: alia
autem sunt imperfecta, eo quod ab ultimo fine distant,
ut fides & spes, & haec excluduntur nec est sempiterna
electio respectu horum.

CAPVT XXXIII

Gabriel.

GABRIEL in tertium scribens di- A
stinctione decima octava articulo ter-
tio expresse docet, actum beatificum
esse posse meritorem, si ad hoc solum
a Deo acceptetur. Quod autem obijtur de
libertate beatificae dilectionis, respondet; Ne-
getur, quod actus beatitudinis sit simpliciter necessarius,
quia sive sit immediate a Deo, sive sit a voluntate
est libere electus & ita contingens. Est tamen im-
mutabilis & perpetuus, contingenter non necessario,
quia a voluntate divina perpetuo conservatur, cuius
certitudinem habet beatus per divinam revelationem.
Est ergo beatitudo immutabilis, quia non mutabitur.
Non autem immutabilis id est impassibilis mutari.
Posset enim Deus eam mutare de potentia absoluta.
Haec est ergo contingencia quam in ea Gabriel
ponit per potentiam externae considerationem.
Et ibidem docet, quod voluntas per actum beati-
ficum libere, complacenter tendit in obiectum beati-
ficum licet non libere contradictorie, & haec libertas
sufficit ad rationem meriti.

Gab. in 3.
dist. 18. q. 3.

mitate quippiam velit. Nec aliam omnino li-
bertatem perique cum illis antecessoribus
suis agnoverunt, nisi illam triplicem, a neces-
sitate coactionis, a peccato, a miseria, quarum
duas posteriores, velut spurias respectu liber-
tatis generalis, quae communis est bonis &
malis, abiecerunt. Neque esset difficile osten-
dere quibus gradibus ab illa doctrinae facie
paulatim deflexum est, dum quidam cepe-
runt primo liberum arbitrium distinguere in
liberum & liberativum; tum alij libertatem
respectu finis imminuere, alij deinde proflus
tollere: alij respectu mediorum, mox indiffe-
rentiam urgere; alij denique nullam libera-
tem, nisi illam agnoscere. Quod usque adeo
verum est, ut eosdem omnino Scholasticos
nonnullos veteres videre liceat, initio ad amul-
sim cum Magistro sentientes, imo longe au-
dacious & apertius illius sensa promentes quam
ipse promiserat, deinde sub finem vitae in al-
terum extremum, quamvis non nihil vacillan-
do vergentes. Quae sane posteriorum scripto-
rum declinatio, multoque magis preceden-
tium improbatio, evidentissimo argumento
est, aliam doctrinam a posteris tradi, quam a
majoribus accepta fuerit. Sed quia non sine
magna ratione credendi sunt declinasse, opere
pretium me facturum puto, si paulisper praeci-
pua eorum argumenta excussero, & Bernar-
di, imo & Scholasticorum veterum verbis &
sensu solvero, vel soluta demonstravero.

CAPVT